૭૮૬

1/1921 25-1-1921

પરસ્તાને બંબઇ

— ઉર્ફે — Reg. No. 26

બહારે બુલબુલ

જમાનેવાલા.

શા૦ ચુનીલાલ મગનલાલ

બુકસેલર. ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઇ

બુકસેલર.

ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

305

સુરત ચકલાના પુલપર ટાંકી પાસે "શંકર"
પ્રી. પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ
નીકમે છાપ્યું.

કી. રૂ. ૦—૪—૦.

૭૮૬

પરસ્તાને બંબઇ

ઉર્ફે

બહારે બુલબુલ.

જીસમેં

ઉમદા ગજલે-કવ્વાલી, વગયરે ઉમદા તોરસે દરજ કીયાહય,

જમાનેવાલા,

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ઠેકાણું લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર

ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

પહેલીવાર. પ્રત ૧૦૦૦. ૧૯૨૦.

કીંમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શાહ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—સુરત.

સુરત ચકલાના પુલ પર ટાંકી પાસે આવેલા "શંકર" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપી.

મરસ્તાને બંબઇ

ઉર્ફે

બહારે બુલબુલ.

(૧)— ગઝલે—તજમ્મુલ—(ચાલુ જમાનેકા ફેશન)

બગલ મેં લેકે જુરવા કા ફીરાના યેહ ભી ફેશન હય,
મડમ સાહબ કા થેટર લેકે જાના યેહ ભી ફેશન હયે.
લગાકર હેડ મીસ્તર બનકે લેકે સાથ કુત્તેકા,
પોંચ હકર પાર્ક મે સીટી બજાના યેહ ભી ફેશન હય.
કલા મુલ્લાહ કે બદલે ઇાઝ દીની કીતાબો કે,
પીસર કો પહેલે અંગ્રેજી પડહાના યેહ ભી ફેશન હય.
બીછાના ફર્શ દસ્તર ખ્વાન યેહ ઝગડે પુરાને હય,
સરે ટેબલ છુરી કાટેસે ખાના યેહ ભી ફેશન હય.
અગર હો બોલ કા જલસા બડકાને કે લીએ ઇજજત,
મડમ કો સાથ યારોં કે નચાના યેહ ભી ફેશન હય.
બડહા કર મુછકો દાડીહ ઘટા કર દાટ કર ઝુબ્બાહ,
બઇ શાને ફજીલત માંગ ખાના યેહ ભી ફેશન હય.
નહિ હોતી હય આયદ દફઅ તાજીરાત કોઇભી,
તજમ્મુલ શાએર ગએરોં કે ચુરાના યેહ ભી ફેશન હય.

(૨)— ગઝલે—હુસેન.

બયાન રૂતબા હો કયા આપકા ગરીબ નવાઝ,
નહીં હે આપસા પીર દુસરા ગરીબ નવાઝ.
યે હીંદ ભરમેં હેં ચરચે યે સબમેં હેં મશહુર,
તુમહીકો કેહતેહેં સબ ઓલીયા ગરીબ નવાઝ.
હઝાર શુકરે ઇલાહી કે હમ ગરીબું કો,
મીલા જો પીર તો અય દીલ મીલા ગરીબ નવાઝ.
જહાંમેં કોઇ નહીં આપકી તરેહ ખુવાજા,
ગરીબ પરવરો એહસે અતા ગરીબ નવાઝ,
બજાએ સુરમા લગાતા હે અપની આંખુંમેં,

મે ચરખે પીર તેરી આકેયા ગરીબ નવાઝ.
પએ નબી વઅએ મમા પએ સદઆ વ આલ,
સુનો હુસેનકી ભી ઇલતેજા ગરીબ નવાઝ.

(૩)— ગઝલે—કમાલ.

બાદ મુદ્દતકે મોહબ્બતકા મઝા મીલતા હે,
લો મુબરીક હાંકે ખંજરસે ગલા મીલતા હે;
જોર–બેદાદ સીતમ-બુગઝ–અદાવત–કીના,
જોહે વો દુશમને અરબાબે વફા મીલતા હે.
દંલ ન મીલનેકા કીસી શોખસે શીકવા કેયસા,
મેરે સાયાભી મેરે તનસે જુદા મીલતા હે;
બોસએ લબકી તમન્ના હે બડે લુત્ફકી શએ,
જાન આજાતીહે લબપર વો મઝા મીલતા હે.
દોશ પર રખકે ઉઠી હે ગબ મેરા ખતે શોક,
તુજસા ગમ ખ્રુવાર કહાં બાદે સબા મીલતા હે;
તુમ મીટાતે હો જફાઉસે ફલક બન બનકર,
દેખલો ખાકમેં યું રંગે વફા મીલતા હે.
અય કમાલ ઉસકી મોહબ્બત યુંહી દીલકો તડપાએ,
જબ વો દેતહે તસલ્લી તો મઝા મીલતાહે.

(૪)— ગઝલે—અકબર.

બોસે લેતાહે જામ ઉસ લબકા, ઔરમેં તક રહાહું યું કબકા,
તખ્તેહ મસક સીતમ કેસે વો બનાએં, કાઇ મીલતાહે ઉસ ઢબકા.
હોતી જાતીહે શોહરત ઉસ બુતકી, ખાતમા અબ બખેર હો સબકા,
આપ તશરીફ લાંએ અચ્છે વક્ત, વર નહોતી ચુકાથા મેં કબકા.

(૫)— ગઝલે—મહમુદશાહ.

બઇ મોસે અયસી કોન ખતાં જોકે આના જાના છોડ દીયા,
ક્યું નાહક અયસે રૂઠ ગય, જો મોંહકા દીખાના છોડ દીયા.
તન મનમેં લગાકર અગની પીયા. હે દેસસે જા પરદેસ બસે,
મોરે મનકી અગની કયસે બુઝે, મોંસે આંખ લગાના છોડ દીયા.
તેરા શરબતે દીદ હું જબસે પીયા, તુહીરે આત નઝર મોરે હે ખાજા,
તુને ખાજયે આલમ દીલકો મારે, મયખાના બનાકર છોડ દીયા.
મુસાકો તુરપે એક ઝલક, દીખલાકે જલાયા જાન તલક.
પર શએમસે ચેહરેપદ અપને, પરવાના બનાકર છોડ દીયા.
મહમુદશાહ અપને ગુરૂસે મીલો, કીજો અપને પીયકી સેવા કરો.
યોહ અગલી બાતડોં યાદ કરો, ક્યું અપના ઠીકાના છોડ દીયા.

(૬)— ગઝલે—તાહીર.

મરકર કેભી દીલસે તપે ફુરકત નહીં જાતી,
મીટ્ટીમેંભી મીલકર યે હરારાત નહીં જાતી.
દીલ છીન લીયે જાતે હેં ચીલમનમેં નીગાહેં,
પરદેમેંભી ઝાલીમકી શરારત નહીં જાતી.

ફુરકતસે તસવ્વુરસે હુમેં વસ્લમેં બેતાબ,
હે દીલકો જો ગમ ખાનેકી આદત નહીં જાતી.
ગુસ્સેમેં લીપટ પડતે હેં કયા સાદા દીલ હે,
બેદાદ મેંભી રહમકી આદત નહીં જાતી.

વોહ શર્મસે છુપતે રહે જબતક નહુવા વસ્લ,
જબ વસ્લ હુવા ઉનકી નદામત નહીં જાતી.
તાહીર દીલે બેતાબકો તસક હો કયુંકર,
આંખોસે કીસી વકત વોહ સુરત નહીં જાતી.

(૭)— (તરાનએ હકકાની)—ગઝલ.

મએ વેહદતસે ઓ સાકી લબાલબ એક સાગર દે,
મેં બન્દા તેરા હો જાઉં મું મતાવલા મુન્જેહ કરદે.
પીલા સાકી મુન્જેહ વો મય જો ઝોકે બેખુદી બખશે,
રગો રેશે મેં મેરે કયફીયત મનસુરકી ભર દે.
તુ શેખે જામ કર મુજકો કસમ પીદે મુગાં મુજકો,
સ કાહુમ રબ્બહુમ પળકે સરાબ આગે મેરે ધર દે.
મલામત ઇશ્ક બાઝીકી ઉઠાએ કોન શેખીસેં,
તુરાબ ઇસ કામકા તુ હય કે હરકારે વહર મર દે.

(૮)— ગઝલે—સાદીક.

મએં આશકહું દીલસે ઝુહુરે સનમપર,
દીવાના હું ઉસકે વજુદો અદમપર.
કીયા જબસે ઇકરાર કાલુબલાકા,
હુવા તબસે નાઝાં મએં નકદે કદમપર.
કીસીમેં નાહ વોહ હએ ઉસમેં યેહ સારે,
વોહ કાદીર હએ અપને તો જોરો કરમપર.
જહાં દેખો મવજુદ ઉસકી તજલ્લી,
મુકરર નહીં કુછ યેહ દએરો હરમપર.
વોહ જએસાહએ અવ્વલે આખી રહીએસા,
હએ મુખ્તાર આહ્વાલ ખુદ બોશો કમપર.
કહે અએર સાદીક હએ જાનાંસે વાસીલ,
કુએ કુશાર હરમાન ઇસ દમ કદમપર,

(૯)— ગંઝલે—કવ્વાલી.

મજા દેતેહે ક્યા યાર તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે,
તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે.
પ્હેલેથી તકરાર દીલકુ અબ કરત હો પ્યાર,
તેરી તરફસે યાર મેરે દીલમેં પડગયે છાલે.
બાત હે જંજાલ મેરે દીલમેં આયા ખીયાલ,
આપની જુલ્ફો કોસવાર ઓ બેકરારે વાલે.

(૧૦)— ગઝલે—હાફીઝ.

માહમેં ગર આપ હેં તો શમેઅ નુરાનીમેં કોન,
શમેઅમેં વોહ હે અગર રેહતા તો પરવાનેમેં કોન.
કાહકો શેખો બીરહમન ઢુંડને ફીરતે હો તુમે,
ગર ખુદા બસતીમેં રેહતા હે તો વીરાનેમેં કોન.
ગર કીસીસે ક્યું ઝગડતે હો સદા પીકર શરાબ,
ગર ખુદા મસતોંમેં રેહતા હે તો ફરઝાનેમેં કોન.
જાકે તુમ દેરો હરમમેં ઢુંડતે હો કીસ–લીયે,
ગર ખુદા મસજીદમેં રેહતા હે તો બુતખાનેમેં કોન.
હે યે મંઝીલ સખ્ત તર સમઝો ઇસે હાફીઝ જરા,
બે–ખુદીસે બા–ખુદી બેહતર હે આ–જાનેમેં કોન.

(૧૧)— ગઝલે—તજમ્મુલ.

મીસાલે મહા હરસુ જલવા–ગર ખાજાહી ખાજા હે.
જીધર અય તાલીબો દેખો ઉધર ખાજાહી ખાજા હે.
ફકીરે મસ્ત હેં અપની સદા સબસે નીરાલી હે.
હમેશા વીરદે લબ શામો સહર ખાજાહી ખાજા હે.
તેરી હુરેં મુબારીક હોં તુઝીકો ઝાહીદે નાદાં,
યહાં અપને મંઝુરે નઝર ખાજાહી ખાજા હે.
ઉનહીંકી દીદકે મુશતાક હેં દેરો હરમ વાલે,
યહાંભી ઓર વહાંવી જલવા–ગર ખાજાહી ખાજા હે.
ન ક્યું જલવા ચમનકા ચશમે નગરગીસ દેખે હયરતસે,
અયાં હર રંગમેં અય બે–ખબર ખાજાહી ખાજા હે.
ઉઠા મરદે ખુદા પરદા દુઇકા અપની આંખેસે,
તજમ્મુલ દેખ હરસુ જલવા–ગર ખાજાહી ખાજા હે.

(૧૨)— ગઝલે-દાગ.

સુન સખી દુન્યાસેં યારી ઉઠ ગઇ, અયખુતો ઇમાનદારી ઉઠગઇ
દીલસે–વો બેપ્રખ્તયારી ઉઠ ગઇ, અબ તમન્નાહી તુમ્હારી ઉઠગઇ

વાય દુશ્મનહો ગયા સારા જહાં, હાય રીસમેં દોસ્તદારી ઉઠ ગઇ
રાહે ગયે હાથે કલેજે થામકર, આંખ જીસ જાનીબ તુમહારી [illegible]
જબ હુવા રીઝદેમેં ઉસ બુતકા ખ્યાલ, ખુદ બખુદ ગરદન હમારી [illegible]
ઓસસેં રખીયે દાગુ અસ્મે દોસ્તી, ઉઠ ગઇ યારોંસે યારી ઉઠ ગઇ

શએર } જહાંસે હાર ગયે, જીકે હારનેવાલે
કીધર ગયે મેરે ગેસુ સંવારનેવાલે.

(૧૩)— ગઝલે—આતીશ.

મુલાકાત ઇસલીએ તુજસે બુતે એ પીર કમ કરદી,
કે તુને ગેરકી ખાતીર મેરી તોકીર કમ કરદી;
તુમહારે અપને બેગાને મેરે નામ ખત પકડતે હે,
ઇસીસે અપને હાલે દીલકી બમ તેહરીર કમ કરદી,
ઝરા ભુલેસે વો મેરે જનાઝે પર જો આ નીકલે,
નમાઝી ઇશ કદર બેઠકે કે એક તકબીર કમ કરદી

(૧૪)—ખ્યાલે ગઝલ—પરભુલાલ—(સટ્ટે. કી નસિહત.)

મુઝકો મુંહ ન દીખા બદકાર ભડવે સટ્ટા ખેલ ન વાલે
સારે ઘર કા લુટા કરમાલ, આખર હો બેઠા કંગાલ.
ફીરભી ચલતા હય મુઝસે ચાલ બીબા દે દે કાનકે બાલે—મુઝકો.
ઇન્કો ગીરવી ધર કુચ્છ લાઉં માનકી અપને મુરાદે પાવું,
અબ કે મેરા પડેગા દાઉં સબ કુચ્છ તેરે—કરું હવાલે—મુઝકો.
હો ગએ બાવાજી ખુરશંદ દેકર દાકા કીય અનંદ,
બોલે કટેંગે તેરે ફંદદ પૈસે સૈ કા દડા લગાલે—મુઝકો.
કમર કયું બે શર્મીપર કસલી તુટે તેરી ગડડી પસલી,
લે ગયા લં—વડે કાબી હંસલી તુને કયા કયા ઘર હંય ઘાલે—મુઝકો.
તુઝસે બચાકી ફુટે ભાગ લોટે તેરી ચતાર પર નાગ,
ખાવે બોટી તેરી કાગ તુઝકો પડે જાન કે લાલે—મુઝકો.
તજદે સટ્ટે કો નાદાન પરભુલાલ કહે સો માન,
સટ્ટા જાનકા દુશ્મન જાન ખોઇ અકલ કહાં મતવાલે—મુઝકો.

(૧૫)— ગઝલે—અનવર.

મેરે ઘરકે ન સહી ગયરકે ઘરકે હોતે
તુમ ઇધરકે ન હુવે થે તો ઉધરકે હોતે
યેહ હવા ગયરને બાધી હય શાશ્ન કે લીએ
મેં મરું આરપે તુજ રશકે કમરકે હોતે
તેરે બીસમીલકો તડપનેકા મઝા આજાતા
દીલમેં પયકાં જો તેરે તીર નઝરકે હોતે

ચશ્મે દુશ્મનસે અગર આંખ તુમ્હારી લડતા
ઔરભી ઇસ દીલે બેતાબપે ચરકે હોતે
ફીર બહાર આતી નઝે સરસે જીનુ ફીર હોતા
ફીર નઝે ગોરસે સીજદે તેરે દરકે હોતે
ફીરતો બડબડકે ન વો બાત સુનાતે અનવક
મેરી ફરીયાદ મેં પેહલુ જો અસરકે હોતે

(૧૬)— (પાનકા બીડા)—ગઝલે—સુલતાન.

જબ ઉસ ગુલેરા આનાસે મીલા પાનકા બીડા,
ક્યા રંગ જમા લુત્ફ દીયા પાનકા બીડા.
તમાકુ મહકદર ઇલાચી હે તરેહદાર;
કીતના હે મઝેદાર બના પાનકા બીડા.
ખુશ્બીસે હે કેવડેમેં બસાયા હુવા કથ્થા,
ક્યું દે ન મેરી જાન મઝા પાનકા બીડા.
શોખી નહીં અચ્છી મે શરારત નહીં અચ્છી,
તરસા ન બહોત કરદે અતા પાનકા બીડા.
રશ્ક અયસા હુવા ખુન લગે થુકને દુશ્મન,
પેહલે જો મુઝે ઉસને દીયા પાનકા બીડા,
ક્યા જરકી હકીકત હે કરૂં નઝર અભી સર,
લા પાનકા બીડા તુ ખીલા પાનકા બીડા,
સુલતાન ગઝલ ક્યું નહો મકબુલ હમારી,
હે તોહફયે અહબાબ નયા પાનકા બીડા.

(૧૭)— ગઝલે—અઝીઝ—કવ્વાલી.

મેરે દીલપર હમેશા ક્યોં ઘટા છાઇ રહી ગમકી
મેરી આંખોને બારીશ ક્યા કભી બરસાતસે કમકી
તુમ્હારે નામમેં તાસીર હે ક્યા ઇસમે આઝમકી
મુરાદેં હલ હુવા કરતી હેં ઇસસે સારે આલમકી
રહેહેં ઉમરભર જો સાયએ દામાને રહેમતમેં
ઇન્હેં દી જાતી હે અબ આફ્તાબે હશરકી ધમકી
તમાશા અપને દીલમેં જીસને દેખા હે ખુદાઇકા
હકીકત ઉસકે આગે કુછ નહીં હે સાગીરે જમકી
નીગાહે બરક વશસે ઉસને દેખા ક્યા મેરી જાનીબ
કે મેરે ખીરમને દીલપર જો એક બીજલીસી આ ચમકી
પીલાકર બાદએ વેહદત બનાતા વો જો મસ્તાના
અઝીઝ ઉમ્રભી ખુદીમેં સેર કરતા દોનોં આલમકી

(૧૮)— (નગમે-રૂહાની)—ગઝલ—કવ્વાલી.

મેં દરપે તુમ્હારે આન પડા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
દીન રૈન તડપતા હુંગા જીયા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
સીમાબમા દીલ બેતાબ રહે, નતો ચેન રહે નતો ખાબ રહે,
સબ દોસ્ત હો દુશ્મન દાબ દહે, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
કભી સુખકી નદેખી એક ઘડી, કયરા જાન બલામેં આન પડી,
રાહત નમીલી હે મુઝકો જરી, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
મેરે હાલે ગરીબીપે કીજે નઝર, મીરાં સૈયદ અલી નહિં આતાસબર,
ગઇ હિસ્સો હવામેં ઉમર ગુજર, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
મયેં જામે જમાલકા હો નીઝામી, કરો શાદ પીલાકર સરવરેદીં,
તુહે શાહ મેરા મેં ગુલામેં કમીં, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.
યાવરકો જમાલ દીખાઓ જરા, કરો નઝરે લુત્ફ બરારે ખુદા,
શબો રોજ હે યે દીલસે સદા, લો મેરી ખબર દાતાર પીયા.

(૧૯)— ગઝલે—હયરાં.

મેરે દીલમેં જબકે વોહ તશરીફ ફરમા હો ગયા,
બે-શકો લારેબ ફીર અરશે મોઅલ્લા હો ગયા.
ઇશ્ક જીસ દીનસે મોહંમદ મુસતફાકા હો ગયા,
સચ તો યે હે ખાસ મેં બંદા ખુદાકા હો-ગયા.
હીજરસે ઘબરા ન અય દીલ પહલે અબ લા તક—નતુ.
ફીર મીલાયેગા ખુદા ગર લુત્ફ ઉસકા હો ગયા.
આતશે દોજખ મુઝે છુ જાયે કયા ઉસકી મજાલ,
કયું કે મેં શયદા હબીબ કીબ્રીયાકા હો-ગયા.
વાયદયે વસ્લ અબ તો પુરા કીજીયે બહરે ખુદા,
આજ કલ કરતેહી કરતે એક જમાના હો-ગયા.
જાહેદા હમકો નહીં જન્નતસે તેરી કામ કુછ,
કુચયે દીલદાર અબ મસકન હમારા હો-ગયા.
જાનકર ખાલી કફન વાપસ હુવે મુનકર નકીર,
ઇશ્કમેં અય જાન તેરે લાગીર મેં અયસા હો-ગયા.
મીસલે આઇના કે અય હયરાં કયું હયરાન હે,
કયા મોહંમદ મુસતફાકા તુભી શયદા હો ગયા.

(૨૦)— ગઝલે—હુસેન.

મેંહું બેતાબયા રસુલલ્લાહ, મીસ્લે સેયમાય યા રસુલલ્લાહ,
હીજરમેં આપકે તડપતાહે—દીલ બેતાબ યા રસુલલ્લાહ;
દીનકો ખુરશીદહે દીદાતું મેરે-સબકો મહતાબ યા રસુલલ્લાહ.
દુરરે દન દાંસે તેરે હનાદમ—દુરરે નાયાબ યા રસુલલ્લાહ.
હે સુનો દીનકે તેરે બરહક—ચાર અસહાબ યા રસુલલ્લાહ.

(૨૧)— નગ-મયે-રૂહાની)-ગઝલે—કવ્વાલી.

મોરે બાંકે જવાન મદની, તાંરે-જોગમેં પેહની કફની,
મોરે બાંકે રંગીલે સૈંયા, મેં લાગુ તારે પૈયા,
કાહે કરતહે દીલ શકની, મોરે બાંકે જવાન અરબી.
મુજકો હે તેરી ઉલફત, કીશ તરેહ કટેગી ફુરકત
મેં દખની તુહે મદની, મોરે બાંકે જવાના અરબી.
મેં કહુંગા રોજે મેહશર, વો આનેહે બાંકે શરવર,
મુમદો હોજી મીસલે અદની, મોરે બાંકે જવાન અરબી.

(૨૨)— (રસીલા કવ્વાલ) હમારી-ફરીયાદ-ગઝલે કવ્વાલી.

મોહબ્બત ગયરસે મેરી, છોડા દો યા રસુલલ્લાહ
મુઝે અપના હી-દીવાના બનાદો યા રસુલલ્લાહ
લગા તકયે ગુનાહોકે પડા દીનરાન સોતાહું
મુઝે ઇસ ખ્વાબે ગફલતસે જગાદો યા રસુલલ્લાહ
પડા હું કેહરે દરીયામેં ભંવરમેં ખાતા હું ચક્કર
કીનારે લુત્ફસે મુજકો લગા દો યા રસુલલ્લાહ
અંધેરી કબ્રમેં મુજકો અકેલા છોડ જાવેંગે
વહીં દીદાર તુમ અપના દીખાદો યા રસુલલ્લાહ
ખુદા મુજકો મદીનેમેં જો લે જાવે તો બેહતર હે
યેહી હય આરઝુ જલદી બતાદો યા રસુલલ્લાહ
હુસેની પીરહે મેરા કે જીનકા મુલ્ક બયતુલ્લાહ
મુસાફીર હું મેં કાબેએકા બુલાલોં યા રસુલલ્લાહ

(૨૩)— ગઝલે—નગમેહિન્દ.

મંયતો ઢુંડત ઢુંડત હારગઇ મોહે પીકે નગરકા ડગર નહ મીલા
તન સુખ ગયો પગ સુજ ગયો કહીં હાય વોહ શામ સુંદર નહ મીલા
તોરી બીનતી કરૂં સુન એરી સખીજો તુદેસ મદીનેમેં પોહચે કભી
યહી કહીયો અય યસર બકે ધની ફિરી ઢુંડ તુમ્હારા નગર નહ મીલા
મંય તો બૈઠીથી મનમેં યેહ આસા ધરીકે વો શામ પીયા મોહે યાદ કરે
વાકેદવારે જાકે મંય સીશ ધરૂં કીયે લાખ જતનવાકા દર નહ મીલા

મોરા શામ કનૈયા મદીને બસો મોહે ,મુરલીકીસે નહ સુનાયે ગયો
મંયતો બુરજહવારેકા ઢુંડ ફીરી ગઇ દેશબદેશ મગર નહ મીલા
લગી બીરહ અગન ભયો રાખબહન કોઇ શાહ મદીનેસે જાય કહે
નહી આસકે હીંદમેં જીવ બચે, મોહે આપકા દરસ અગર નહ મીલા

(૨૪)— ખ્યાલ—ગઝલે—અહમદજી.

મંય તો કહું સંસાર કો દેખો ઇશ્ક કહે વોહ યાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંયકાબે કા સરદાર દીખા.

મંયને ચડહાયા સુલીપર મન્સુર ઇશ્ક હય નામ મેરા,
કોન બચાહય મુઝસે બતાવો નામ જપે સુબ્હો શામ મેરા.

અનલહક તુ ભેદ બના ઉનકા અશીકસે હય કુલ્લે આમ મેરા,
તુમને સુના હય કભી એઝીઝો તાલીબ થા ગુલફામ મેરા.

ઇશ્ક હું ઔર આશક તુ હય સનમકા ચલ દીદાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંય કાબે કા સરદાર દીખા.

કીસીકો મંયને ખ્વાર કીયા ઔર કીસીકા બેડા પાર કીયા,
મજનું કો મંયને ફીરાક બન બન લયલાકા બીમાર કીયા.

મુસા કો જા ઘેરા મંયને તુરુપે જા ગુફતાર કીયા,
અરની કહેકર દેખી તજલ્લી બસ બોલા ઇન્કાર કીયા,

માનું ન હરગીઝ મંય કીસીકી બાત તું ચલ રફતાર દીખા,
વરના કરૂંગા ખ્વાર તુઝે મંય કાબે કા સરદાર દીખા.

અલ્લાહ મોહમદઅલી ફાતેમા હસન વ હુસેન ગુલફામ હય દો,
ઇશ્ક હકીકી ઇશ્ક મજાઝી એક હી હંય પર નામ હંય દો.

ઝમી અર્ષ ઔર મહેર શમ્સ જો ઇન ચારોં કે નામ હમદો,
ઔર ઝમ્મર હંય એક હુરૂફપર ઉનેકે ભી અંજામ હંયદો.

હમ તુમ મીલાકર ચલો સાંવલા અહુમદજી દીલદાર દીખા,
વરના કરંગી ખ્વાર તુઝે મંય કાબેકા સરદાર દીખા.

(૨૫)— બાહુરેસ્તાન બંબઇ—ગઝલે-ઠુમરી-ભૈરવી.

મંય તો અપને ખ્વાજાકી જોગન બની—
જોગન બની ... ... બૈરાગન બનીરે

દોહરો { ખુદા પસીના નુર કારે બોયા ચમબેલી ફુલ
સબ સખયન મીલ સેહરા ગુંથા પહને નબી રસુલ

મંય તો જોગન બની અપને—ખ્વાજાકી જોગન બની

દોહરો { દુલ્હા અંદર સજ રહા હય બાહેર પડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઇ ન આયા સાથ—મંયતો
સોના લેને પીયું ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયું મીલે રૂપા હોગયે કેસ—મંયતો
કાગા નેન નીકાશ દુ પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દીખાય કે પીછે લીજીઓ ખાય—મંયતો
નદી કીનારે ધુંવા ઉડત હય મય જાનું કુચ હોય
જીસકે કારન મંય જલી વહી ન જલતા હોય

મંયતો જોગન બની અપને ખ્વાજાકી મંયતો જોગન બની

શએર { કાસદ લાવે ખબર યારકે આજાનેકી,
જાન જાતી હય ચલી હીજરમેં દીવાનેકી.

(૨૬)— ગઝલે—ઝોહરાજાન.

યહી દીન હંય દુઆ લેલો કીસીકે કબલ મુઝતરસે,
જવાની આ નહી સકતી મેરી જા ફીર નએ સરસે.
યેહ કહદો અબરે બારાંસે અગર બરસે તો યું બરસે,
કે જયસે મેંહ બરસત હય હમારે દીદ યે તરસે.
મીલા હોગા કીસીકો બા વફા કોઇ મુકદદરસે,
હુવા હોગા કીસીકો વસલ હમે તો ઉમર ભરસે.
અભી કમસીન હો યેહ નફરન તુમ્હેં ફુલોંકે ઝેવરસે
અભી નામે ખુદા સેહરા બનએગા અપકે સરસે.

(૨૭)— ગઝલે—ગફુર.

યા ગયેરસે રહે યા હમસેં મુલાકાત રહે,
જાન જાતી રહે કયા ગમ હે મગર બાત રહે.
સરકે કટાનેકા મુઝે ગમ નહીં પર ગમ હે યે,

બાત વોહ કીજીયે જીસમેં કે મુલાકાત રહે.
નીંદ આંખોંમેં હે ફરમાઇ હુઇ હે ચીતવન,
સચ બતાઓ કે મેરી જાન કહાં રાત રહે.
નજઓંકે વકત મુઝે છોડકે જાતે હો કહાં,
જીંદગી ભરતો મેરી જાન મેરે સાથ રહે.
જામ હાથોંમેં રહે તાકમેં ઇમાન રહે.
હાય ઇસ ઇશ્ક મેં હિંદુ ન મુસલમાન રહે.
બાગ જાનેકી જભી દીલમેં ખુશી હોવે ગફુર;
યારભી સાથ રહે મોસીમે બરસાત રહે.

(૨૮)— ગઝલે—મુમતાજ.

યા નબી લીજે ખબર અપને દીલ અગાફ્રરોંકી,
જાત જાતી હે ચલી હીજમેં બીમારોંકી.
તપે ફુરકનકો મેરી અતીબ્બા બોલે,
શરબતે વસ્લ દવા અયસે તો બીમારોંકી.
રહમ કર હાલે પરેશાંપે રસુલે અરબી,
લીજીયે જલ્દ ખબર હીજકે ગમખ્વારોંકી.
કુછ નહીં દુર હે યે આપસે મહબુબે ઇલાહ,
કરો જાગીર અદન હમસે ગુનાહ ગારોંકી.
યાદ કરો રૌઝયે અકસદકો તેફ યા અહમદ,
દેખકર રોતા હું મેં શકલકો ઝવ્વારોંકી
જાકે તીબામેં ખુદાયા બતુફૈલે અહમદ,
દેખે મુમતાજ ઝલક રોઝેકે મીનારોંકી.

(૨૯)— ગઝલે-તાહીર.

યારકી ગલીયોંમેં કયુંકર યાર જાના છોડ દે,
કીસ તરેહ બુલબુલ ચમનસે આશીયાના છોડ દે,
યેહંસી અછછી નહીં યાં દીલપે બીજલી ગીર પડી,
નીચી નઝરોંસે મેરીજાં મુસકુરાના છોડ દે.
તર્ક કર ગયરોંસે યારી યે ચલન અછછા નહીં,
વહાંકા જાના છોડ દે ઉનકા બુલાના છોડ દે.
દેખકર આઝુરદા ખાતીર મુજકો વોહ બોલા સનમ,
જો બુરા માને મેરી મેહફીલમેં આના છોડ દે.
યા ઇલાહી વોહ ન છુટે ઉસકા છુટના હે ગઝબ,
યું મેં રાઝી હું મુઝે ચાહે જમાના છોડ દે.
હશ્રમેં પેશ ખુદા તુ જાકે કયા દેગા જવાબ,
દેખે તાહીર ઇન બુતોંસે દીલ લગાના છોડ દે.

(૩૦)— (નવનેહાલે ગુલશાન)—ગઝલ.

યે કયસે બાલ બીખરે હે, યે સુરત કયું બની ગમકી
તુમ્હારે દુશ્મનોંકો કયા, પડી હે મેરે માતમકી
મઝા ઇસમેંહી આતાહે, નમક છીંરકો નમક છીંરકો
કસમ લેલો નહિ આદત, મેરે જખમોં કે મરહમકી
શીકાયત કીસસેં કયા કજીએ, હય કયા ઉલટા ઝમાનાહે
બડાહય પ્યાર જબ હમને, મોહબ્બત આપને કમકી
ન મીલયેગા ન મીલયેગા, કોઇ હમ મર ન જાએગે
ખુદાકા શુકર હે પેહલે કે મોહબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેભી, રહેમ આતાહે ગરીબોંપર
પસે પરદહ તો મોહલ્લત, નહિ મીલતી કોઇ દમકી
વહાં જાતેહો થમ થમકર, ચલો ઐસીભી કયા જલદી
ખુદા રખ્ખે તુંમહી તુમ હો નજર પડતીહે આલમકી

શાએર { જીસ રંગમેં અય યાર મુજે, તું નઝર આયા
ઐસા કોઇ ગુલભી નહિ, ખુશરૂ નઝર આયા

(૩૧) ગઝલે—તાહેર.

યે ઇતની શોખીયાંભી આ ગઇં કયુંકર ખુદા જાને,
અભી કમસીન હે વોહ નાઝો અદા ઉસકી બલા જાને.
તુમ્હારે તો હરએક અંદાજમેં સો સો અદાયેં હેં,
મેરી જાં એક અદા હોતો કોઇ ઉસકો અદા જાને.
કીસીકા મુસકુરા કર આરઝુયે વસ્લ પર કેહના,
ઉસીસે યે કરો બાતેં કે જો ઉસકા મઝા જાને.
સવાલે બોસે પર કીસ સાદગીસે હંસકે કેહતે હેં,
મેરી કીસ બાત પર બતાહે તુમકો પ્યાર કયા જાને,
ફીદા હું શોખીયોં પર ઉસ સરાપા નાઝકે તાહેર,
કે ગર બોલું તો દીવાના ન બોલું તો ખફા જાને.

(૩૨)— ગઝલે—અમીર.

યહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાવા હય યહી
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી
અબની હસતી કે સીવા ગૈરકો સીજદા હય હરામ
મઝહબે પીર મુંગા મશરબે રીન્દાં હય યહી
બીસતરા ટાટકા દો પારચા કમ્મલકી કુલાહ
તાજે ખુશરૂ હય યહી તખતે સુલેમાં હય યહી
દુજહાં મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમીર
અપની તો ખુઝહ હય ફૂહમીદ હય અરફાં હય યહી

(૩૩)— ગઝલે—બઝમ.

યે હુસ્ને દીલફરેબ ઓરામે પયદા હો નહીં સકતા,
બહોત યુસુફસે હોસકતેહેં તુમસા હો નહીં સકતા.
ઇલાહી વસ્લકા વાએદા ઉન્હેં ખુદ યાદ આજાયે,
તુઝેતો શર્મ આતી હે તકાઝા હો નહીં સકતા.
મેર અશ્કાકે નદામત આનશે દોજખ બુઝા દેગા,
યેહ વોહ કતરા હે હમસર જીસકા દરીયા હો નહીં સકતા.
કરૂં જબતક ન મેં નાલે કયામત આ નહીં સકતી,
ચલે જબ તકન વોહ બુત હશ્ર બરપા હો નહીં સકતા.
બહોત ખુદદે આશીયાંને કીયી ઉનકી ઇજ્જત અફઝાઇ,
નહો અય બઝમ મેરી કદ્ર અયસા હો નહીં સકતા.

(૩૪)— ગઝલે—હમ્દ.

યે બેમોકા તુમ્હારી હરઘડી દીલ લગી કયસી.
તબીયત આદમીકી હે કભી કયસી કભી કયસી.
નહીં દીલ લેકે દેતે યે તુમ્હારી ધાંધીલ કયસી,
મેરીહી ચીજકો કેહતેહો મેરી હે તેરી કયસી.
જહાં આયા વહાં ખોયા ગયા હમસે અલગ છુટા,
સજા અપને કીયેકી દીલકો આખીર મીલ ગઇ કયસી.
બયાને સોઝે દીલ રો—રો કે કેહતા હું તો કેહતે હેં,
લગી હે આજ જબ દીલમેં તો આંખોંમેં તેરી કયસી.
વોહ સુન સુનકર મેરે હર શએરકો અય હમ્દ કેહતે હેં,
તબીઅતમેં હે ઇસ કમબખ્તકી શોખી ભરી કયસી.

(૩૫)— ગઝલે—હાફીજ.

યે રેન કાલી ચીરાગે દીલ લે સજનકો ઢુંડન ચલી ચલીજી,
નઝર ન—આયા સજન રંગીલા મેં છાન—મારી ગલી ગલીજી.
યહાંભી દેખી વહાંભી દેખી ફીર આખીરશકો ચમનમેં જાકર,
શજરમેં દેખી ગુલોંમેં દેખા સારી કલી કલીજી.
કીસીને બોલા કે અય દીવાની, વોહ કોન યુસુફ હે અયસા જીસકે,
ફીરાકમેં હેં મીસ્લે ઝુલેખા જવાની તેરી ઢલી ઢલીજી.
યે ગરમીયે ઇશ્કકી હકીકત કહાં મેં જાઉં કીસે સુનાઉં,
સજન મેં તેરે ફીરાકે આતીશમેં અબ સરાપા જલી જલીજી,
બુરી બુરી કરકે શોર મેરા જહાંમેં સબને મચા રખા હે,
મેરા સજન પર બડા હે ભોલા બુરીકો કેહતા ભલી ભલીજી.

સતી સતી લોગ કેહતે હેં પર સતીમેં મુઝમેં ફરક હે બેહદ,
મેં આતીશે ઇશ્કમેં સજનકે જલી ન ઉસસે ટલી ટલીજી.
ન ભુલુંગી નામ મુબક ઓર ઉમર વ ઉસમાંકો મેં હાફીઝ,
બ રોજે મેહશર ઉઠુંગી જીસદમ કહુંગી મેં યા અલી અલીજી.

(૩૬)— ગઝલે—મુમતાઝ.

યે માના હુસ્નકા તેરે નઝ્ઝારા હો નહીં સકતા.
મગર હર તાલીબે દીદાર મુસા હો નહીં સકતા.
છુપે કયા તુમ જો ઝીદ પર આહી જાયેં દેખને વાલે,
મકાં કયા લા મકાંપદ તુમસે પરદા હો નહીં સકતા.
ન આતે તુમ મુઝે દર પર બુલા લેતે તો મીલ લેતે.
જો તુમ ચાહો તો સબ કુછ હો સકે કયા હો નહીં સકતા.
કીયાથા વાએદા મીલનેકા ન આયે અબ તલક યે કયા,
જરાસા આપસે ઇકરાર પુરા હો નહીં સકતા.
તેરી સુરતભી દીલમેં દેખ લી જબ અપનાજી ચહા,
યે સબ કેહનેકી બાતેં હે કે મીલના હો નહીં સકતા.
કહાં મુમતાઝ તાકત હમમેં ઉલફતકે છુપાનેકી,
મગર જબ વોહ છુપાયેં હમસે ચરચા હો નહીં સકતા.

(૩૭)— ગઝલે—દાગ.

યે દીલ લગીભી કયામત—કી દીલ લગી હોગી,
ખુદાકે સામને જબ મેરી આપકી હોગી.
વહાંભી તુજકો જલાઇંગે તુમ જો કેહતે હો,
ખબર ન—થી મુઝે જન્નતમેં આગભી હોગી.
કલમ નહો કહીં રોજે હિસાબ અય નાસેહ,
વહાંભી તેરી ઝબાં ચાર હાથકી હોગી,
દુઆયે વસલે બુતાં માંગતા હું કાઅબેમેં,
ખુદાકે ઘરમેં કીસી શયકી કયાં કમી હોગી.
નિગાહે શુખહી કુછ દે જવાસ ચલ ફીરકર,
તુમ્હારી ચાલાકી કીસસે બરાબરી હોગી.
બહોત જલાયેગા હુરોંકો દાગ જન્નતમેં,
બગલમેં ઉસકે વહાં હીંદહી પરી હોગી.

(૩૮)— ગઝલે—અમીર.

યેહ જો સુરત હય તેરી સુરતે જાંન હય યહી,
યહી નકશા હય યહી રંગ હય સામાં હય યહી.

અપની હસતી કે સીવા ગૈર કો સીજદા હયમંહી,
મેઝહબે પીરે મુગાં મશ્રબે રીંદા હય યહી.
બીસતરા ટાટ કા દો પારચા કમખલ કો કુલાહ,
તાજે ખુસરૂ હય યહી તખતે સુલેમાન હયયંહી,
દુ જહાં મેં નહી અબ તેરે સીવા કોઇ અમીર,
અપની તો ખુઝે હય ફહમીદ હય ધરહ્યાં હય યહી.

(૩૯)— ગઝલે—સાદીક.

યેહ દીલબદીલ હએ દીલ દીલે દીલદારકી કસમ,
દીદા બદીદા દીદ હએ દીદારકી કસમ.
દીલ લેતા લએ સો દેતા હએ જો દેતાહએ વોહ લે,
યેહ સવદા મુફ્તકા હએ તુ લે યારકી કસમ.
અએશોખ ઝઓક શઓ કમેં આ જુટલે બહાર,
દુકાન હુસ્નવાઝ હએ મક્કારકી કસમ.
શીશેસે લે સરાબ પીયાલેસે ભર પીઉં,
મસ્તો યેહ રોઝે ઇદ હએ મએખ્વારકી કસમે.
મએ નોશ ગર હો હોશએ બેહોશ ફેર હએ હોશ,
યેહ હોશે જોશ હોશ હએ હુશયારકી કસમ.
સાદીક હું બએર રીંદ ખરા બાત મએ પરસ્ત,
હસ્તીમેં મસ્તી મસ્તલએ સરશારકી કસમ.

(૪૦)— ગઝલે—બેદીલ.

રહે હુસ્ને દીલ આરાઇ, મોહેયોદ્દીન જીલાની,
કે એક આલમ હે શયદાઇ, મોહેયોદ્દીન જીલાની.
સીતારે સબ છુપે અબ તાઅબદ, ચમકેગા શમ્સ ઉનકા,
હે તા મેહશર તજલ્લાઇ, મોહેયોદ્દીન જીલાની.
નહીં કુછ આજસે ઇઝઝે શરફ મજદો કરમ ઉનકો,
ય હે મીરાસે આબાદ, મોહેયોદ્દીન જીલાની.
ન જીંદા રસમેં દીં કરતે હો વોહ દુન્યામેં કયું આતે,
જીલાને દીલકો આયે મોહેયોદ્દીન જીલાની.
દીખાઉં કીમીયાગરકો કે લે અકસીરે આઝમ દેખ,
મીલા ખાકે કદે પાયે મોહેયોદ્દીન જીલાની.
ઇલ્લાહી કીશતીયે બેદીલ તલાતુમસે બચા દીજો,
બ અજરાયે મદદહાયે મોહેયોદ્દીન જીલાની.

(૪૧)— ગઝલે—અજીજ.

રફીઓંકી નઝર હોજાયેગી નીકલો ન યું ઘરસે,
સંભાલો અપના અનાચલ તુમ દુપટા ઓડલો સરસે
લગાયા દીદએ દાનીસ્તા દીલ ઉસ કીના પરવરસે,
શીકાયત રંજકી હમ કર નહીં સકતે મુકદરસે.
જો સચ પુછો તો યે હે કદર અફઝાઇ મોહબ્બતકી.
હસીનાને જહાં આરાસ્તા હોતે હેં ઝેવરસે.
કીસીકો ઢુંડતે ફીરતે હેં હમ મયદાને મેહશરમ;
કીસીકા ઇશતીયાકે દીદ લાયા હે હમેં ઘરસે.
મઝા જબ થા સવાલે વસ્લ પર ઇકરાર કર લેતે,
અજીજ એક ટીક ટીકી બાંધે હુયે બયઠે હેં શશદરસે.

(૪૨)— ગઝલે—કયેસ.

રસુલે હાશીમીકી મદહેખાની મુજકો બાઇ હે,
દીલોં જામેં યેહી સલ્લે અલા ઉલફત સમાઇ હે.
હલાવત આતીહે જયસી હમેં નામે મોહંમદમેં,
નહીં ઉસકે મુકાબીલ કોઇ આલમમેં મીઠાઇ હે.
મસીહે નાઅલેન ગયે જબ અર્શપર વોહ શાહીદે દાવર
કહા હકને કે અય અહમદ તેરે કુરબાન ખુદાઇ હે.
નહીં ઝાહીરથા આલમમેં જો વોહ સાયયે હુમા ઉનકા.
ખુદાહી જાનતા હે ઉસકો યે સીરરે ઇલાહી હે.
નસીમે સહરને મુઝદા સુનાયા વસ્લે અહમદકા,
જહ તાલેઅ કે મુદતમેં મેરી હીચકી થમાઇ હે.
રસુલુલ્લાહ જબકે કયેસ તુજકો યાદ કરતે હેં,
નીગાહે ગમઝદા ફીર કીસ લીયે સુરત બનાઇ હે.

(૪૩)— ગઝલે—જલાલી.

રસુલ્લાહ કે રોઝે પે જો મેહમાન હોતેહેં।
તસદ દુક ઉનપે હુરે ઓર મલક કુરબાન હોતેહેં.
નઝર આતીહે રૂયા મેં નબુવત કી ઝીયા જીનકો,
વોશાને અમબીયાઇ દેખકર હેયરાન હોતેહો.
વો લે લેતેહું મ તેહી ખુદાસે ગુલશને જન્નત,
અઝલ સે જોકે મોમીન સાહેબે ઇમાન હોતેહેં.
શબે મેઅરાજ ગાયે અરશીયું મેં શોરો ગુલ બરપા,
અહદકે આજ એહમદ અરશ પર મેહમાન હોતેહો.

ફઝાર હે તસદ્દુક ઉસ ક્ષહેના શાહે રીસાત પર
હમી કયા એક નીરાલે આપ પર કુરબાન હોતેહેં·
કહેગા ઝુમકર અબરે કરમ જોશે કરીમી પર,
ગુનેહ ગારોંયે રહેમત કે સરો સામાન હોતેહેં.
હમેં બસનેદે અય સાકે આદમ અપની તુ બસ્તીમેં,
કે હસ્તી છોડકર હમ બે સરો સમાન હોતેહેં,
ગમે આલે નબીમેં જીનકે દીલ રોતેહેં ઓર આંખે,
જલાલી ઉનકેનાલુંસે બપા તુફાન હોતે હેં.

(૪૪)— ગઝલે—તજમ્મુલ.

રેહતા હે ખાબમેંભી શૌકે લીકાયે ખાજા,
ચોંક ઉઠતા હું યે કેહકર દેખો વોહ આયે ખાજા.
હર રંજમેં મેહનમેં તકલીફમેં અલમમેં,
હે ઓર કોન અપના હામી સીવાયે ખાજા.
મકસુદકે ગૌહરસે ભરદે ગદાકા દામન,
આજાયે જોશપર જબ બહરે અતાયે ખાજા.
ફુરેકા તીર ઉલફતમેં કયા જીગરપે ખાઉં,
બીસમીલ બનાચુકી હે તેગે અદાયે ખાજા.
દૌલતસે ફકરકી દયા દીલકો ગની કીયા હે,
કુરબાન જાઉં તેરે ચશ્મે અતાગે ખાજા,
મુમકીન નહીં હે હકમેં હો આંખ અય તજમ્મુલ,
જબતક ન માઅરેફતકા સાગર પીલાયે ખાજા,

(૪૫)— ગઝલે અકબર—કવ્વાલી.

રોતી હે શબનમ કે નયરંગે જહાં કુછભી નહી
ચીંખતી હેં બુલબુલે ગુલકા નીશા કુછભી નહી
કોસ રેહલતકી સદાહે કાફલે વાલો ચલો
એક દો દમ હે કયામે કારવાં કુછભી નહીં
હો ગયા માલુમ કુલ્લો મન અલય હા ફાનસે
ગયર ઝાતે હકકે ગુલઝાર જહાં કુછભી નહીં
ગીર ગએ બરગે ગુલીસ્તાં, ઉડ ગઇ ગુલશનકી બુ
રંગે ગુલ કુછભી નહી બુલબુલકી જાં કુછભી નહીં
જોડ સારે તોડ ડાલે બાંધ કર બંદે કફસ
ગોરકી બગલીમેં ચીત હે પેહલવાં કુછભી નહીં
હો ગએ હુકમ ઝમીંકે મુંહસે ખાખાકર શીકસ્ત

ફોજે દારા લશ્કરે નવશેરદ્દાં કુછભી નહીં
જીનકે મેહલોંમે હઝારોં રંગકે ફાનુસથે
ઝાડ ઉનકી કબ્રપર હેં ઔર નીશા કુછભી નહીં
ચાર દીનકી ચાંદની હય ફીર અંધેરી રાત હય
યેહ તેરા હુસ્નો શબાબ અય નવ જવાં કુછભી નહીં
જીનકી નોબતકી સાદસે ગુંજતે થે આસમાં
મકબરોં મેં બંદ હેં, વોહ હુને હાં કુછભી નહીં
સબર હાઝીર કયું હો દરબારે રસુલલ્લાહ મેં
જલ્દ ચસરબકો ચલો અકબર યહાં કુછભી નહીં

(૪૬)— ગઝલે—અકબર.

રૂખે પુર નુરસે ઝુલફોંકો હટાલે સાકી,
ચાંદકો કાલી ઘટાઓંસે બચાલે સાકી.
આબે ઝમઝમ તો પીલાયા હે ઇનાયતસે મુઝે,
દેદો કૌસરકેભી દો ચાર પ્યાલે સાકી.
કીસ કદર નશ્શાયે ગફલતમેં હુવાહું મદહોશ,
અબ ગીરા મેં યે ચલા બહરે ખુદા લેસાકી.
રૂખે પુર નુરસે કાકુલકો ન ઝટકાના થા,
પડ ગયે ચૌધવીંકે ચાંદપે હાલે સાકી,
સુયે રૂખ કેહતી હેં ઝુક ઝુકકે ઘટાયેં કાલી.
હું બલાયેં તેરી અય ગેસુ ઓ વાલે સાકી.
હામીદો અહમદો મોહમુદો મોહમંદ કાસીમ,
પ્યારે પ્યારે હેં તેરે નામ નીરાલે સાકી.
અપને અકબર કોભી એક જામે મોહબ્બત દેના,
અય નયે સાગરોંકે બાંટને વાલે સાકી.

(૪૭)— ગઝલે—બેદમ.

લયલાકો તુને ઐયાર મુજનું બનાકે મારા,
કયસે શકીસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા.
ફોરા હય પથ્થરોંસે સર કોહકન કા કીસને,
મનસુરસે અનલહક કીસને કહા કે મારા.
ઐ યાર તેરી કયા નૈરંગીયાં બયાં હોં,
બુત બનકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા.
ગરજાન ગઇ બલાસે એ દીલ નહી ગમ ઉસકા,
કર શુકર ઉસને અપના બન્દા બનાકે મારા.

સબજાર રખા ખીચાલે ગેસુમેં હસને એહમ,
ઔર સુબહ હમકો રૂખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

(૪૮)— ગઝલે—સરદાર.

લગાયા મેંને જો તુમસે દીલકો તુમ્હારે દીલપર નીહાં નહોગાં,
ઉઠાયે સદમે હેં જીતને મેંને જહાંમેં કીસપર અયાં નહોગા.
હૈ ખોફ મુજકો અકેલે ઘરકા કે હોગા વહાંપર ગુજારા કર્યુંકર,
મદદકો મેરી જો લુત્ફે યજદાં નહીંમો હમદમ વહાં નહોગા.
લગાયા ગુલસે જો દીલકો તુને સમઝલે દીલસેં તુ અપને બુલબુલ,
હેં ચંદરોજા બહારકે દીન યે ગુલતો રોજે ખીજાં નહોગા.
બહોત કીતાબેં પડહી હેં તુમને યે માના હમને અય શેખસાહેબ,
છુપાઓ હમસે ન હાલે દીલકો નીહાં યે ઇશ્ક ખુતાં નહોગા.
હે કોન સરદાર તુઝકો દેહશત શરી હોંગે તેરે રસુલે દાવર,
જો જલજલસે બરોજે મેહશર જમીં નહોગી જમાં નહોગા.

(૪૯)— ગઝલે—નશીમ.

લડકપનમેંય ઝીંદહય જાંની તુમ્હારી, અભી દેખતે હંય
જવાની તુમ્હારી,
કહામેંને ઠેરાતો બોલેયે હંસકર, કજમ ફીર સુંનીગે
કહાંની તુમ્હારી.
મકરર બલા આંને વાલી હય કોઇ, નહિ એ સબબ
મેહેરબાની તુમ્હારી.
નશીમ અબતો ગબરૌ ગયા દીલ હમ, સુને કોન ફીર
કહાંની હમારી.

(૫૦)— (બુલબુલે બંગાલી)—ગઝલ.

લા મકાંપર ઘર બનાયા યારને, દર બદર હમકો ફીરાયા યારને.
ખુબ થી કીસમત કલીમુલ્લાહકી તુર પર જલશા દીખાયા યારને.
કરકે હમકો મોમીનો ઇમાનદાર, રાહ જન્નતકી દીખાયા યારને,
ઓજ પર કીસમત હમારી આગઇ, દીને હક હમકો બતાયા યારને.
વરહ કીસ મોહસે બયાં ઉસકાં કરે, હમકો દોજખસે બચાયા યારને,

(૫૧)— ગઝલે—મુમતાજ.

તોરે અનેકી પીયા જબસે હય ધુન મોરા હીન્દમેં જીવ લગાહી નહી,
ઇસી સોચ બીચારા ને માર લીયો મોરો દુખકી ખબરયા ઝરાબી નહી.
પડા બેડા મોરા મંજધરા મેં આ અબ ડુબત હય તુહી પારલગા,
મોરી નેહયા કા ખેવનહાર પીયા કોઇ જગમેં ચહારે સીવાહ નહીં.
મોરા હીન્દસે જીવ ઉચાટ ભયો મોરે દુખકા ન કુચ ભળ બાટ ભયો

તોરે દરસ બીના મોહે ચન પડે કાઇ હીન્દમેં એસી દવાહી ના
ચેહબી બાગકી કીસતી હય શીયામ પીયાજીસે જીવ દીયા વહી રૂઠ ગ
તોરા દાસ હું જયસા ભલા હું બુરા યે મય કાહે કહું કે કયા હી ના
તોરી કીરપાં ધુમ હય જગમેં પીયા મુમતાઝ પે બી આબ કરદો દ
મુઝે ચતસે બીસારના રૈન દીના તોરી પઇયાં પડત હું સ્વાહી ના

(૫૨)— ગઝલે—અનવર.

સરક અય ઝુલ્ફ દીદાર રૂખે અનવર તો હોનેદે,
હમેંબી આજ મેહવે હુસ્ને પયગમ્બર હોનેદે.
ડેહેર ચલતાં હું બાગે ખુલ્દમેં જલદીહે કય રીદવાં,
નિશા ચડને તો દે મસ્તે મએ કોસર તો હોનેદે.
દીખા દુંગા તુજે અયદિલ મઝારે સઇયદે આલમ,
મુઝે ઇસ સર ઝમીને હિન્દસે બાહર તો હોનેદે.
તમાશા હોગા શામે હીજરમે સુબ્હે કિયામતકા,
મેરે નાલોંસે અય ઝાહીદ બપા મહશરતો હોનેદે.
યે એ હોશેબી અનવર કમ ન હોગી હોશીયારીસે,
ઝરા દીદારે ચશ્મે સાકીએ કોસર તો હોનેદે.

(૫૩)— કવ્વાલી—યે— આસિફ.

સતાવો હમકો ન તુમપર નિસાર હમબી હંય
નિગાહે લુત્ફકે ઉમ્મીદવાર હમબી હંય
જો દિલકે ઝખ્મોં કો દિખલાયા બુલબુલે નાશાદ
તો ગુલ યેહ કેહતે હંય સીના ફિગાર હમબી હંય
બગે બોસા લીએ દિલ—ન દેંગે યાદ રહે
તુમ ચાલ બાઝ સહી—હોશીયાર હમબી હંય
હમ ઉબસે દબકે મીલેંગે કબી ન અય આસિફ
વાહ શાહે હુસ્ન સહી શેહરયારહ મબી હંય

(૫૪)— ગઝલે—યકુસુન.

સદકેમે તેરે જુલફોકે હર તાર તાર કે
દસતારે ગુલે અનાર કબા બુતી દારકે
બુલબુલને વકતે કેદકે રો રો કે ઇંઉ કહા
સઇયદ વાસ્તે મેરે પરવરદેગારકે
મેચોંગે તો શહી પર ઇતનાબી કીજીએ
દીજોબે હાતોહાત કીસી નો બ્હારકે
રીયા તું ચલ શોબતી મયમનજલ કરાર હું
હય જાને હારે દુરકે કંઇ આરપારકે

એ વતન હમે હમારા તુમ પુછો તે હો કયા
હમ રહનેવાલે હુએ ઊસી બાગો બહારકે
યફ્ઝુન તું શાદ રહીયો જમના કરેગા કયા
હમ હુવે ગોલામ ઊસ શહે દુલદુલ સવારકે.

(૫૫)— ગજલે—સુફી.

સરાપા નુરે યઝદાની મોહેયોદ્દીન જીલાની,
મુજસ્સીમ ફયઝે રબ્બાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
જહાંમે ઓરભી ગુજરે હેં લાખોં અવલીયા લેકીન,
નહીં કોઇ તેરા સાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
ગુહુરે ખીરકે આદત આપસે કયું કર નહો હરદમ,
કરામતમેં હો લાસાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
બવકતે નજેઅ મેરી મુશ્કીલેં આશાન એક દમમેં,
કરેંગે ગૌસે સુબહાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
યેહી હે આરઝુ દીલમે કે પહોંચે દમ બદમ મુજકો,
તુમ્હારા ફયઝે રૂહાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
છુડાદો રીઝે દુન્યાસે મીલાદો હક તઆલાસે,
મેરે પ્યારે મેરે હામી મોહેયોદ્દીન જીલાની.
ગુલેખાંકી તરેહ શયદા હેં હમપર લુત્ફ ફરમાઓ,
અય મેરે માહે કીનઆની મોહેયોદ્દીન જીલાની.
જહે કીસમત જહે ઇજ્જત અઝલસે હોગયા સુફી.
સગે મહબુબે સુબહાની મોહેયોદ્દીન જીલાની.

(૫૬)— ગઝલે—મીરાંશાહ.

સદા દીલમેં તસવ્વુર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
વઝીફા નામ બેહતર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
કલામે હુસેન નુરાની જમાલે જલવા રહમાની,
મીસાલે માહે અનવર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
શરીકે અબ્દુલો આખીર રફીકે ઝાહીરો બાતીન,
સહારા રોઝે મેહશર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
જીસે ખાહીશ હો ફરમે વાસીલે હક જાતે મોઅલ્લાકી,
ચલા જાવે ખુલા દર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
મરીઝે નાવતાં હું મુનિસો હમદમ નહીં કોઇ,
દો આલમમેં વોહી ધર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
સગે દરબારે આજીઝ હું બહોત રંજુર મીરાંશાહ,
સધ શાફીને જલંધર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા.

(૫૭)— ગઝલે—જલીલ.

સલામત દસતે વહશત કયા કરે હમ જાકે ગુલશનમે.
વોહી ખુલ જાયે ગી દમભરમેં જો કલીયાં હેં દામનમેં.
ખુતો તુમ શમઓ મેહફીલમેં જલું કયા ફાયેદા ઉસસેં,
તુમ્હારે સાથ જાયેં મેરે દુશમન બઝમે દુશમનમેં.
સીવા ઇસકે કે દો ચાર ઓરભી મુશતાક હોજાયેં,
નતીજા કયા હે ઉસકા તુમ જો આ બેઠેહો ચીલમનમેં.
ઉદાસી એકસી સબકો યહીં સર ફોડના અપના,
લગે હે લાલ કયા અયસે હમારે સંગે મદફનમેં.
પીરોતે હો જો તુમ જુન્નારમેં તસબીહકે દાને,
જલીલ અચ્છા હે રીશતા જોડદો બીરહમનમેં.

(૫૮)— ગઝલે—કલચર.

સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાદીકી જાલીવાલે
તેરી સુરત બો બાલી નૈયન પ્રેમરસ મતવાલી
ઝુલફેં કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદસે મુખડેવાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
તેરા ગુમબદ માહે મુનુવ્વર તેરા કુવા હે ચશમ એ કોશર
રશકે તુબા તેરામીશવાક જીસકે ફૌજ જહામે નીરાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
છોળી મસજીર મનકા માવા રેહમત લાજીયો ભોજન હારા
અબતો જપું હું નામ તેહારા મવલા ઇસીમે હમકો નીભ લે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે
જીસે પીત કા હે એકરાર દીલકા પુરા કરો ઇસરાર
અમ બેઠે હે તેને ધરબાર અબ કાહે બેઠે ચીરેબન ડલે,
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે,
કલીચર આજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સાહબ સરવર
મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે મીરાં દાતા ભોલે ભાલે
તેરે દરપે જો કોઇ આયા—બેડા તુંને પાર લગાયા
ઉસકી મુરાદ તુ બર લાયા—મેરે મારાં ભોલે ભાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલ

શએર } કબતક તેરી જુદાઇકે સદમે ઉઠાએ દીલ,
હરરોઝકે સીતમકી કહાં તાબ લદીલા એ.

સમાપ્ત.

છપાય છે। છપાય છે। છપાય

—: બે વોલ્યુમોમાં :—

ધી ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧—૨—૩—૪ વોલ્યુમ ૧ લું.

કંપલીટ ૧૦૦૦ ગાયનોનો મોટો જથ્થો.

આ અમારૂં સ્પેશીયલ શીલેકશન ખાસ ચુંટી કાઢેલો સંગ્રહ, છુટો ખરીને રૂપીયા ખરચતાં એકઠા ન કરી શકાય તેટલા પ્રમાણનાં ગાયનો. એક એકથી ચડતી ચીજો.

વોલ્યુમ ૨. જું ભાગ ૫—૬—૭—૮.

કંપલીટ ગાયનો ૧૦૦૧ થી ૨૦૦૦ સુધી.

બહુજ તાકીદથી ટુંક સમયમાં છપાઇ તૈયાર થશે.

કીંમત દરેક વોલ્યુમનો દોઢ રૂપીયો.

કુલ્લે રૂા૦ ૩ ૦—૦ વી. પી. ખર્ચ જુદું.

પહેલેથીજ! ખરીદવાનો બંદોબસ્ત કરનાર માટે

તે યાદ રાખજો! પછળથી કીમત વધુ.

આ શીલેકશન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંહેલા જાણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય ચુનંદા એકટરોએ ગાયલા ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલા દીલપસંદ રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલા છે.

તાકીદે મંગાવો. વ્હેલો તે પહેલો

ઓર્ડર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર, લીમડાચોક સુરત.